

Romania este saraca si nu are bani! Oare?! România are de recuperat 21 de miliarde de euro

rumaniamilitary.ro /romnaia-este-saraca-si-nu-are-bani-oare-romania-are-de-recuperat-21-de-miliarde-de-euro

George GMT

02.07.2012

Partea I

Daca tot vrem tehnica de lupta moderna, corect este sa aratam si posibile surse de finantare. Astfel faimoasa deja datorie a Germaniei catre Romania va fi comentata mai jos, din toate punctele de vedere posibile si veti remarca, asa cum noi am sustinut tot timpul, ca banii sunt ultima noastra problema.

De la miliardele de euro din fondurile europene, care stau degeaba, la miliardele datorate Romaniei de catre Germania si nu numai, la vastele posibilitati generate de un offset bine facut, toti acesti bani asteapta o minte normala, pentru a putea fi bagati in economia romaneasca!

Asteapta spuneam si iar asteapta, iar noi nu avem fonduri sa sa cumparam bocanci din panza pentru militari nostri din Afganistan!

Scăderea salariilor angajaților la stat cu 25% a adus la buget o economie de aproximativ 1,7 miliarde de euro. Dacă s-ar fi aplicat și tăierea pensiilor cu 15%, aceasta ar fi urcat la 2,7 miliarde de euro. Dar toate aceste probleme și-ar găsi rezolvarea dacă România ar putea, printr-o minune, să-și recupereze datoriile economice istorice, pe care alte state le au față de țara noastră: 21 de miliarde de euro.

Spre jumătatea acestui an, Radu Golban, economist român stabilit în Elveția, a descoperit un lucru pe cât de incredibil, pe atât de acoperit de "rugina" istoriei: în urma unui acord încheiat în 1935 și continuat printr-un tratat datând din martie 1939, Germania ar avea de restituit României o datorie care, la ora actuală, s-ar cifra la aproape 19 miliarde de euro.

Pe scurt, Golban a găsit dovezi care atestă faptul că, în conformitate cu clauzele Acordului pentru "reglementarea plăților între Imperiul German și Regatul României" din 1935 și ale Tratatului economic germano-român din martie 1939, Germania nu și-a onorat obligațiile din acele înțelegeri, acumulând o datorie către România cifrată la 1,126 de miliarde de mărci imperiale, adică aproximativ 3,717 miliarde de euro, la nivelul anului 1944. Adunând dobânda aferentă celor 66 de ani trecuți de atunci, cei doi economiști au avansat suma de 18,88 de miliarde de euro pe care Germania le-ar avea de plătit României, la ora actuală.

Problema a fost ridicată și în Parlamentul german, în 16 august 2010, de către parlamentara Ulla Jepke. Răspunsul Ministerului de Finanțe al Germaniei a venit neașteptat de prompt, în aceeași zi cu a interpelării din Bundestag.

Nemții nici nu vor să audă de datorie

Oficialii germani susțin că prin prevederile Tratatului de Pace de la Paris, din 1947, ce a urmat încheierii celui de-al Doilea Război Mondial, România a renunțat la orice pretenție materială față de Germania. Atâta doar că explicația autorităților germane conține o mică, dar esențială eroare: tratatul invocat se referă la renunțarea la orice pretenții, exceptând cele rezultate din contracte și alte obligații dinainte de 1 septembrie 1939, data izbucnirii marelui conflict, deci nu se aplică și în cazul tratatului din martie 1939, invocat de economistul român.

Din păcate, tocmai autoritățile române, care ar trebui să fie primele interesate în a face lumină în acest caz, au rămas inerte, chiar și după aproape patru luni de la dezvăluirile făcute de Radu Golban.

O comisie fantomă se ocupă de asemenea cazuri

Conform Legii nr. 29 din 1994, completată prin Hotărârea de Guvern nr.732 din 21 octombrie 1994, organismul care ar trebui să se ocupe de recuperarea tuturor acestor datorii e Comisia Interdepartamentală pentru Avizarea Modalităților de Încasare a Creanțelor României. Din aceasta fac parte reprezentanți din patru ministere: Finanțe, Comerț, Afaceri Externe și Interne. Lor li se adaugă cei ai Băncii Naționale. Din păcate, până la ora actuală, deși comisia ar trebui să elaboreze semestrial rapoarte de activitate, ele lipsesc cu desăvârșire. Conform articolului 5 al HG 732, comisia “analizează ofertele și stabilește agenții economici participanți la derularea operațiunilor de recuperare a creanțelor României”.

Conform articolului 2 al aceluiași act normativ, “creanțele pot fi recuperate în devize convertibile, prin livrări de mărfuri, prestări de servicii, cesionare de creanțe, precum și prin investiții în țara debitoare”.

Alte 15 state rău-platnice

România ar mai avea de recuperat, în afara datoriei Germaniei, creanțe externe în valoare de aproximativ 2,5 miliarde de dolari, adică 1,8 miliarde de euro. Datoriile provin în urma operațiunilor de export și cooperare economică derulate înainte de 1989.

Alte 15 state, majoritatea din Africa și din Asia, se regăsesc pe lista datornicilor față de România. Derulate în cadrul oferit la vremea respectivă de sistemul de cooperare comunist ori de interesele statului român “patronat” de Nicolae Ceaușescu, operațiunile economice au fost stopate de prăbușirea regimului ceaușist. Dar datoriile acelor state față de țara noastră au rămas. Astfel, conform unui raport al Ministerului de Finanțe din decembrie 2006, pe lista datornicilor se regăsesc 15 state. Pentru o parte dintre acestea au fost negociați deja termenii de restituire a datoriei, cum e cazul Irakului, care ar trebui să plătească aproape un miliard de dolari (702 milioane de euro), până la 31 martie 2028, conform acordului semnat între cele două țări la 18 august 2005.

Mongolia și Cuba, datoare în ruble

O altă categorie de datornici o reprezintă Mongolia și Cuba, care trebuie să ne înapoieze în total aproape 1,1 miliarde de ruble transferabile. Cum rubla transferabilă – ce se folosea în cadrul schimburilor economice între țările comuniste – era egală cu un dolar, putem socoti aceeași sumă și în dolari.

Prin urmare, totalul acestor datorii se ridică la aproximativ 2,5 miliarde de dolari, adică 1,8 miliarde de euro, la cursul de azi.

Cu banii aceștia, am scăpa de FMI

Din calculele realizate de analiștii economici, România va fi nevoită să se împrumute circa 13 miliarde de euro până la sfârșitul anului, pentru a acoperi creditele mai vechi. Doar de la începutul anului și până la finalul lunii august, statul s-a împrumutat de la bănci și de la diverse organisme financiare internaționale, printre care și FMI, circa 8 miliarde de euro. Astfel încât cele 21 de miliarde de euro pe care avem să le luăm de la diverse țări ar acoperi atât datoriile de anul acesta, cât și necesarul de bani până la sfârșitul lui 2010.

«Guvernului nu-i pasă de banii ce pot fi recuperați»

Senatorul PDL Iulian Urban este singurul parlamentar care a adresat o interpelare în Parlamentul României pe tema datoriei Germaniei către țara noastră și a recuperării creanțelor externe.

Deși a fost făcută în 31 august, senatorul n-a primit nici până acum vreun răspuns din partea ministerelor vizate în interpelare, cel de Finanțe și cel de Externe. “Comisia aceea (n.r. – CIAMICR) pare o fantomă de care nimeni nu știe nimic. Eu am cerut inclusiv documentele din mapa profesională a fostului ministru de externe al României George Macovescu, în care ar trebui să se regăsească transcrierea discuțiilor oficiale pe care acesta le-a avut, în

1975, cu oficiali vest-germani tocmai pe tema acelei datorii a Germaniei.

Dar n-am primit nici un răspuns sau, chiar și mai rău, mi s-a spus că anumite documente nu mai sunt de găsit. Și, repet, activitatea acelei comisii, precum și componența ei concretă rămân un mister. Am impresia că Guvernului nu-i pasă de banii care pot fi recuperați”, ne-a declarat Urban.

Cioroianu afirmă că recuperarea împrumuturilor durează mult

Deși ne-a declarat că nu cunoaște detaliile concrete ale activității de recuperare a creanțelor României, fostul ministru de externe Adrian Cioroianu afirmă că această acțiune este destul de anevoioasă. “O problemă ar fi termenul destul de lungi pentru negocieri. Acestea nu se rezolvă de la o zi la alta sau de la o lună la alta. Din câte știu, există firme specializate care intermediază și cumpără aceste creanțe. De obicei, se recuperează cam o treime din valoarea lor”, a susținut Cioroianu.

«Există comisii specializate în negocierea rambursărilor»

Deputatul Nicolae Bud spune că datoriile pe care anumite state le au față de România nu pot fi recuperate decât în condițiile respectării dreptului internațional în domeniu. “Practica spune că se constituie comisii de analiză din partea ambelor state, care au drept scop rezolvarea problemelor existente. Știu că România are de primit mulți bani, chiar dinainte de 1990, de la state cărora le-a vândut arme sau alimente. Unele țări pot nega existența datoriilor către România, și atunci se va ajunge în instanțele internaționale care hotărăsc cine are dreptate”, a precizat Bud, care este membru în Comisia de Buget-Finanțe a Camerei Deputaților.

Topul tarilor datoare Romnaiei

Radu Golban si datoria Germaniei catre Romania

Cine este Radu Golban →

Născut la 18 noiembrie 1973, în Timișoara;

Loc	Țara	Suma (în euro)
1.	Germania	18.800.000.000
2.	Cuba	718.000.000
3.	Irak	702.000.000
4.	Sudan	122.000.000
5.	Mozambic	97.000.000
6.	Siria	33.000.000
7.	Libia	32.000.000
8.	Guineea	15.000.000
9.	Nigeria	9.000.000
10.	Rep. Centrafricană	7.000.000
11.	Congo	4.000.000
12.	Somalia	2.000.000
13.	Mongolia	2.000.000
14.	Zair	500.000
15.	RPD Coreeană	500.000
Total		20.544.000.000

* Datele au fost preluate din Raportul Ministerului de Finanțe al României, din decembrie 2006. Pentru simplificarea calculului total, le-am transformat în euro.

În aprilie 1988 a plecat din România, fiind stabilit acum în Elveția, localitatea St. Gallen;

Absolvent de științe politice și drept, Universitatea din Freiburg, Germania;

Master în studii europene avansate, legislație europeană, politici economice și macroeconomice, Universitatea din Basel;

Doctor în economie;

Profesor la Universitatea de Vest, Timișoara.

Radu Golban, economistul care a dezvăluit existența datoriei de 19 miliarde de euro a Germaniei față de România: «Am primit amenințări cu moartea!»

Economistul Radu Golban, cel care a descoperit datoria de 19 miliarde de euro, datând din 1939, a Germaniei către România, spune, într-un interviu exclusiv pentru Libertatea, că documentele găsite și studiate de el sunt suficiente pentru dovedirea acestei datorii istorice. Dar totul se va prescrie după data de [3.10.2012](#)! El susține că, după dezvăluirile făcute despre acest subiect, i-au fost aduse amenințări cu moartea prin intermediul unui “emisar” român cu relații la cel mai înalt nivel politic.

Radu Golban (37 de ani), omul care se bate, în numele României, pentru

recuperarea datoriilor externe, a primit amenințări cu moartea

Libertatea: Are sau nu Germania o datorie de aproape 19 miliarde de euro față de noi?

Radu Golban: Categoriec, are! Documentele găsite de mine în arhivele din Elveția și Germania sunt clare. Iar argumentele celor care susțin că România a renunțat la orice despăgubire de război față de statul german, prin Tratatul de la Paris din 1947, nu au nici o relevanță sau legătură cu această situație. Această datorie, care la finele anului 1944 a fost de 1,26 miliarde de mărci ale Reichului, NU e despăgubire de război, ci rezultatul unui tratat economic încheiat înainte de 1 septembrie 1939, în care Germania nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute de acesta.

Plata datoriilor s-a reactivat în 1990

Există vreun precedent pentru un astfel de caz?

Da, există situația Elveției, care a primit o sumă de bani, în 1952, tot din partea Germaniei, în contul unei datorii identice cu cea din cazul României, născută printr-un tratat de reglementare a plăților semnat tot înaintea izbucnirii celui de-al Doilea Război Mondial. Prin hotărârile Conferinței de la Londra din 1952-1953, care are statut de tratat internațional, se clarifică exact rezolvarea unor asemenea situații. România se încadrează perfect la articolul 5, alineatul 4 din legile adoptate la acea conferință. Conferința face, de fapt, legătura între datoriile fostului Reich și RFG-ul de atunci. Chiar dacă au fost “înghețate” până în 1990, prin tratatul de unificare al celor Germanii, plata acelor datorii s-a reactivat.

Și chiar sunt aproape 19 miliarde?

Soldul apare clar în documentele găsite de mine, la Banca Reglementelor Internaționale din Elveția, care e un fel de “bancă centrală a băncilor centrale”, cât și la arhivele statului german.

La care ați adăugat dobânda, ați echivalat cu moneda euro de azi și-au rezultat 19 miliarde de euro.

Exact.

↑Libertatea a prezentat, ultima dată pe 14 octombrie 2010, povestea datoriilor

pe care România le mai are de recuperat de la țările străine

Dacă oricum există documentele descoperite de dvs. în Elveția și Germania, mai e nevoie să găsim altele, la noi sau în altă parte?

Firește că nu! Cele de acolo sunt dovezi suficiente. De aceea nici nu înțeleg exact ce rost au aceste atitudini, cum că România n-ar avea asemenea dovezi. Doar ele există, din moment ce eu le-am studiat!

Ce-ar trebui să facă statul român, în mod normal?

Simplu: să solicite oficial Germaniei un răspuns în această chestiune, apoi, în funcție de răspuns, să înceapă negocieri. Statul român să profite de demersurile din parlamentul german pe această temă și să solicite precizări din partea guvernului german. Este absurd ca în parlamentul german să existe trei demersuri pe această temă, iar guvernul de la București să nu dea nici măcar o declarație oficială.

Vizitat de un fost demnitar român

Și dacă Germania va tot spune că aceste datorii nu mai există?

Tot prin hotărârile acelei Conferințe de la Londra există prevederea înființării, la cererea unui stat, a unei Comisii speciale pentru soluționarea unor asemenea litigii. Da, da! Și, după aproape 60 de ani, acela e organismul care poate rezolva așa ceva.

Înainte de acest interviu mi-ați povestit că, după dezvăluirile privind datoria, ați fost amenințat...

Da, la un moment dat, toată povestea a luat o întorsătură cel puțin ciudată. După apariția în presă a articolului în care vorbeam despre această datorie, la 17 mai 2010, nemaștiind prea multă lume în România, am încercat, pe internet, să contactez o persoană despre care citisem că e implicată cumva în problematica recuperării tezaurului românesc de la Moscova. Să-i spunem A.E. Aceasta a fost amabilă, interesată și mi-a propus să mă viziteze în Elveția, unde avea oricum drum. Doar că n-a venit singur omul, ci împreună cu un alt domn, pe care, mărturisesc, nu-l cunoșteam, eu fiind desprins de situația politică din România încă din 1988. Dar am înțeles că era un fost demnitar în guvernul României de după Revoluție. Să-i spunem V.V.G. acestui domn, de altfel, foarte interesant și cultivat.

S-au referit și la soția însărcinată

Și ce-ați vorbit cu ei?

Firește că despre acea datorie și despre concluziile mele despre ea. Mi-au spus să nu mai discut cu nimeni despre acest subiect, altfel voi periclita recuperarea datoriei. M-au asigurat că vor vorbi cu domnul Florin Georgescu, viceguvernatorul BNR, cu ministrul de finanțe și cu cel de externe despre această problemă. Mi-am dat seama că sunt oameni cu relații la nivel înalt. După aceea, o vreme, am purtat discuții telefonice zilnice cu ambii domni, explicându-le detaliile juridice și economice ale problemei. Au respins însă orice tentativă de a mea de a lua direct legătura cu vreo oficialitate din România.

Apoi domnul A.E. a sugerat că recuperarea s-ar face mai ușor prin Rusia, deoarece în România nu s-ar găsi date în arhive, în schimb s-ar putea folosi arhiva Kremlinului. Sincer, asta m-a derutat, câtă vreme probele studiate de mine erau suficiente. Așa că le-am spus că eu fac acest lucru benevol, dar mă opun oricărei periclitări a relațiilor româno-germane prin angrenarea altei părți în problemă.

Și ce s-a întâmplat?

După încă o apariție în presa din România, domnul V.V.G. mi-a spus, când l-am sunat în data de 29 august, anul acesta, că am încălcat convenția de a nu mai vorbi despre subiect și, mai ales, despre sumă. Dar cel mai ciudat a

fost când mi-a zis că știe din surse sigure că serviciile secrete sunt cu ochii pe mine, din cauză că le-aș fi deranjat prin dezvăluirile mele despre acea datorie și că viața mi-ar fi în pericol. Am primit amenințări cu moartea! Apoi, a pomenit și de pericolul ce o poate paște pe soția mea, care era însărcinată. Asta m-a derutat de-a binelea. Parcă abia plonjasem într-un film cu spioni și agenți secreți.

Cum ați reacționat?

Am considerat necesar să mă duc la Poliția din St. Gallen, orașul elvețian în care stau, și să depun o plângere. Nu neapărat contra domnului V.V.G., dar am menționat numele acestuia ca fiind cel care mi-a transmis amenințarea.

Totul se prescrie pe 3 octombrie 2012

Și ce credeți că se va întâmpla mai departe?

Eu sper că nimic rău sau absurd. Ce am făcut am făcut pentru România. Mai rămâne ca și România ori cei cu putere de acolo să dorească a face ceva. Însă cât mai e timp, pentru că datoria aceasta și orice pretenție pe această temă, tot conform legislației, se vor prescrie începând cu 3 octombrie 2012!

Isărescu s-a arătat interesat

Referitor la interesul oficialităților române în acest caz, Radu Golban a precizat: "Am trimis inițial o adresă către BNR și o petiție către Președinția României. Răspunsurile nu au fost încurajatoare. Dar am fost în țară și mi s-a promis că voi fi primit de președintele Băsescu, însă nu s-a mai putut. Am înțeles că era vorba de schimbarea ministrului de interne și era ocupat. Dar am avut o discuție foarte interesantă cu domnul Isărescu, guvernatorul BNR. Acolo am simțit cel mai mare interes pentru problema ridicată de mine. Mi s-a mai propus să devin consilier al actualului ministru de finanțe, dar, după două întrevederi pe fugă, domnul ministru Ialomițianu mi-a spus că nu are nevoie de mine".

sursa: http://economie.hotnews.ro/stiri-finante_banci-7713587-radu-golban-cel-care-descoperit-datoria-germaniei-catre-bnr-daca-nu-crede-possibilitatea-recuperarii-acestor-bani-nu-angajat-acest-demers.htm

Marius Zgureanu